

Epistola ad Lectorem.

facilitant, à me depulsum partum amicorum haud recusantium nutritiæ curæ commisi, prout ipsis visum esset, educandum aut exponendum. quorum unus (ipsos enim honestum duco nominatim agnoscere) D. Isaacus Newtonus, collega noster (peregregiæ vir indolis ac insignis peritiæ) exemplar revisit, aliqua corrigenda monens, sed & de suo nonnulla penni suggerens, quæ nostris alicubi cum laude innexa cernes. alter (quem nostræ gentis haud immeritò Mersennum dixerò, cum suâ tum aliorum operâ provehendis hisce literis natum) D. Joh. Collinſius, ingente suo cum labore editionem procuravit. Possem jam alios expectationi tuæ obices ponere, seu veniæ conciliatrices causas obtendere (meam ingenii tenuitatem, experimentorum inopiam, alias intercurrentes curas) nisi Catonis senioris mordaculum illud in me subvererer recasurum: Rectè si Amphictyonum decreto constrictus hæc evulgas. Hujusmodi saltem præloquium partim æquitas exegit, partim in fœtum proprium sogyn quædam elicit, ut excusatiores, ac à censura munitior prodiret. sin acrior sis, nec hæc aure dextrâ admittere velis, pro tuo (per me licet) ingenio facias, quantumvis strenuè reprehendas.

Epistola;